

Territoris del cos

Aquest mes hem tingut la coincidència de poder veure dues activitats ben diferents, que la setmana passada comparàvem a la imatge i el reflex, corresponents al treball d'un mateix artista. Fet excepcional, tenint en compte que aquí a penes hi ha performers, va ser la performance que, mig en directe i mig en vídeo, vam poder veure diumenge passat, d'un artista polifacètic i polèmic com és Jordi Benito. Ja havíem parlat dels seus dibuixos i, ara, "Romani" ens ha mostrat l'altre aspecte del seu treball, potser el més discutit. Plantejat com una successió d'imatges personals materialitzades físicament, l'obra de Jordi Benito es presenta com una utilització perpètua i continuada d'uns elements repetitius, paral·lelisme amb les peces musicals, amb els quals ens explica històries sempre diferents, aspectes canvians i transformatius d'una realitat intransferible. Centrades, sempre, totes les peces i fragments en la pròpia imatge, cada mínima seqüència treballa destruccions i morts —tant físiques com psíquiques— i, com a

conseqüència, naixements i creacions. La seva obra, en general, a part de ser apassionada i una contínua reflexió sobre el poder, la destrucció i la projecció del propi cos com a element antropomòrfic, se'n presenta com una sèrie de cercles, el diàmetre dels quals sempre és variant i que, sovint, s'insereixen els uns dintre dels altres. Jordi Benito reprèn la tradició més mediterrània a l'hora de pensar en alguna activitat artística: hi ha una iconologia i, sobretot, una mitologia indefugiblement properes, tant en l'espai com en el temps. Alguns d'aquests elements podrien fer pensar en una topificació dels temes. Però les seves interpretacions són tan inequívocament personals que no tenen res a veure amb aquest hipotètic perill. Des d'Altamira fins a Creta, des de Goya fins a Picasso, des de Nitsch fins a Kounelis, hi ha uns vincles que el lliguen amb la tradició més llatina. Romani no ha deixat de ser, malgrat tot, una de les experiències més apassionants a les que hem pogut assistir darrerament. / **Manel Clot.**